

Opdracht 1: verslag/recensie cultuurevenement

“Ganesha – een perfecte god” vertelt het verhaal over twee vriendinnen van middelbare leeftijd die een reis naar India maken. Het is niet zomaar een reis, maar een spirituele zoektocht. Op hun reis worden ze niet alleen geconfronteerd met de vreemde Indische cultuur, maar ook met zichzelf en hun verleden. Ganesha, een perfecte god volgens hemzelf, vertelt het verhaal.

Dit toneelstuk kan je een soort van tragikomedie noemen en is een Nederlandstalige bewerking van het Amerikaanse toneelstuk “A Perfect Ganesh” dat dit jaar ook in de Verenigde Staten in première ging. Op een vrij kunstige wijze geeft de schrijver het hoofdpersonage Ganesha niet alleen de rol van verhaalverteller maar ook van ‘deus ex machina’, de goddelijke kracht die van bovenuit neerdaalt om de twee vriendinnen te helpen.

De twee vriendinnen vormen in het verhaal twee tegengestelden en naarmate het verhaal vordert maakt het publiek kennis met hun zorgen, hun angsten en vooral hun verleden. Zonder al te veel van het verhaal prijs te geven is het belangrijk om te weten dat Ganesha en de twee vriendinnen méér met elkaar gemeen hebben dan je eerst zou vermoeden. Voor het verhaal alleen al is het de moeite waard om af te reizen naar de Zwarte Zaal van het Fakkeltheater.

Ook technisch is dit toneelstuk goed afgewerkt. De ruimte in de kleine zaal wordt maximaal benut en het vrijwel naakte podium is afgewerkt met drie digitale projectieschermen: één grote op de bovenste verdieping waar Ganesha voornamelijk toekijkt en vertelt, en twee schermen op de benedenverdieping. De kleurrijke visuals die op deze schermen worden getoond ondersteunden de voorstelling op succesvolle wijze zonder te storen. Enkel wanneer er zichtbaar mensen worden geprojecteerd dwaalt de blik wel eens af naar de schermen terwijl de hoofdrolspelers in de kijker zouden moeten staan.

Dat belet niet dat het publiek kan genieten van de bijna tastbare emoties en de stijlvol gecomponeerde muziek die helaas vaak vrij Westers klinkt. Dat is ook meteen de enige zware kritiek die ik heb: waarom geen Indische muziek in een toneelstuk over een Indische godheid? Het antwoord zou kunnen zijn: omdat het verhaal eigenlijk niet over de godheid gaat. En misschien zou dat antwoord wel eens juist kunnen zijn.